

Be to, ieškovės nuomone, prekyba generiniais vaistais, atitinkančiais referencinį produktą *Plavix*, negalėjo patekti į Akto dėl stojimo sąlygų XII priedo 1.5 punkte numatytą pereinamąjį laikotarpį, nes jame numatytos išimties buvo susijusios tik su Direktyvoje 2001/83/EB įtvirtintais saugumo, kokybės ir veiksmingumo reikalavimais, o ne su Reglamento (EEB) Nr. 2309/13 straipsnio 4 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 726/2004 89 ir 90 straipsniuose minimu 10 metų duomenų apsaugos laikotarpiu.

- (¹) 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2001/83/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio žmonėms skirtus vaistus (OL L 311, p. 67).
- (²) 1993 m. liepos 22 d. Tarybos reglamentas 2309/93/EEB, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo bei priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų vertinimo agentūrą (OL L 214, p. 1).
- (³) 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos Reglamentas (EB) Nr. 726/2004, nustatantis Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiantis Europos vaistų agentūrą (OL L 136, p. 1).

2008 m. rugsėjo 19 d. Knauf Gips KG pateiktas apeliacinis skundas dėl 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) priimto sprendimo byloje T-52/03 Knauf Gips KG prieš Europos Bendrijų Komisiją

(Byla C-407/08 P)

(2008/C 313/19)

Proceso kalba: vokiečių

Šalys

Apeliantė: *Knauf Gips KG*, atstovaujama advokatų M. Klusmann ir S. Thomas

Kita proceso šalis: Europos Bendrijų Komisija

Apeliantės reikalavimai

— atmesti visą 2008 m. liepos 8 d. Pirmosios instancijos teismo (trečioji kolegija) sprendimą byloje T-52/03 *Knauf Gips KG prieš Komisiją*;

— arba grąžinti bylą Pirmosios instancijos teismui naujam sprendimui priimti;

— arba, sumažinti apeliantei 2002 m. lapkričio 27 d. skundžiamo Komisijos sprendimo 3 straipsniu paskirtą baudą, bent jau 54,51 milijono eurų;

— priteisti iš kitos proceso šalies bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Apeliacinis skundas dėl sprendimo, kuriuo Pirmosios instancijos teismas atmetė apeliantės ieškinį dėl 2002 m. lapkričio 27 d. Komisijos sprendimo 2005/471/EB panaikinimo, pagrįstas trimis pagrindais.

1. Pirmuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad buvo pažeista teisė į gynybą, įskaitant teisę būti išklausytu. Apeliantė tvirtina, kad Pirmosios instancijos teismas neatsižvelgė į principus, taikytinus kilus teisinėms atsisakymo leisti susipažinti su inkriminuojančiais dokumentais ir išteisinančių įrodymų nuslėpimo pasekmėms. Pirmoje šio pagrindo dalyje apeliantė tvirtina, kad Komisijos sprendimas turėtų būti panaikintas, nes Komisija neleido apeliantei susipažinti su inkriminuojančiais dokumentais, kuriais vėliau buvo pagrįstas sprendimas. Antroje pirmo pagrindo dalyje apeliantė teigia, kad apeliacinis sprendimas pažeidžia jos teises į gynybą, nes Komisija taip pat neteisėtai nuslėpė išteisinančius įrodymus, dėl kurių sprendimas turėjo būti panaikintas.

2. Antruoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad buvo pažeista EB 81 straipsnio 1 dalis, dėl įrodinėjimo taisyklių, būtent *in dubio pro reo* principo, pažeidimo ir materialinės teisės pažeidimų, būtent susijusių su suderintais veiksmais, dėl kurių apeliaciniame sprendime buvo padaryta išvada — teisės klaida — kad buvo pažeista EB 81 straipsnio 1 dalis.

3. Trečiuoju apeliacinio skundo pagrindu apeliantė tvirtina, kad buvo pažeista 10 % riba, nustatyta Reglamento Nr. 17/62 15 straipsnio 2 dalyje. Ji teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neteisingai priskyrė apeliantei įmonių, kurių apeliantė nevaldo ir kurios nevaldo apeliantės, apyvartą. Apeliantė teigia, kad ji ir šios įmonės nesudaro ekonominio vieneto.